

เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงกับการให้ข้อเสนอแนะที่มีต่อ
ความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง จังหวัดชลบุรี

เตรียมใจ จาริยะศิลป์

10 ส.ย. 2547

178233

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต

สาขา จิตวิทยาการให้คำปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2545

ISBN 974 - 616 - 738 - 3

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้
พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ฝน บุญเรือง)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ วิณี ชิดเชิดวงศ์)

กรรมการ

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง)

ประธาน

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์นาม)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร)

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ฝน บุญเรือง)

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ วิณี ชิดเชิดวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษาและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ผกา บุญเรือง ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ฉวี ชิตเชิดวงศ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง รองศาสตราจารย์ ดร.แก้วตา คณะวรรณ และ ดร.เสรี ชัดเข้ม ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์นาม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร และคณะกรรมการสอบปากเปล่าทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการทันตสถานหญิงชลบุรี ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทันตสถานหญิงชลบุรีทุกท่าน ที่กรุณาช่วยให้ผู้วิจัยมีโอกาสศึกษาวิจัยเรื่องนี้ รวมทั้งกรุณาให้ข้อมูลและให้การช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้โดยราบรื่น

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำต่าง ๆ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นเอกจิตวิทยาการให้คำปรึกษา รวมทั้งท่านอื่น ๆ ที่มีได้เอ่ยนามในที่นี้ที่มีส่วนช่วยให้งานสำเร็จและให้ความช่วยเหลือ ทำให้ผู้วิจัยจัดทำวิทยานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี

เตรียมใจ จาริยะศิลป์

39921112 : สาขาวิชา : จิตวิทยาการให้คำปรึกษา : วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ : การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง / ข้อสนเทศ / ความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงจังหวัดชลบุรี

เตรียมใจ จาริยะศิลป์ : เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงกับการให้ข้อสนเทศที่มีต่อความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงจังหวัดชลบุรี (A COMPARISON OF THE EFFECTS OF REALITY GROUP COUNSELING AND THE INFORMATION PROVISION ON THE REDUCTION OF PRISONERS ANXIETY IN LIFE AFTER BEING RELEASED FROM CHONBURI PRISON) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผกานูญ เรือง, กศ.ม.

(จิตวิทยาการแนะแนว) วิณี ชิดเชิดวงศ์, กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) 191 หน้า

ISBN 974 – 616 – 738 – 3

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงกับการให้ข้อสนเทศที่มีต่อความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังคดีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษที่ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 24 คน และสุ่มอย่างง่าย อีกครั้งเพื่อจัดเข้ากลุ่ม 3 กลุ่ม คือ กลุ่มให้คำปรึกษาโดยแบบเผชิญความจริง กลุ่มให้ข้อสนเทศและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน ทำการทดลองในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง การเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลัง พ้นโทษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภท 1 ตัวแปรระหว่างกลุ่ม และ 1 ตัวแปรภายในกลุ่ม (repeated measures analysis of variance: one between – subjects variable and one within – subjects variable)

ผลการวิจัยพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองผู้ต้องขังกลุ่มได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มที่ได้รับข้อสนเทศและกลุ่มควบคุม มีความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ต้องขังกลุ่มได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง มีความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลลดลงกว่าระยะก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และผู้ต้องขังกลุ่มได้รับข้อสนเทศ มีความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลลดลงกว่าระยะก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

39921112 : MAJOR : COUNSELING PSYCHOLOGY ; M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORD : REALITY GROUP COUNSELING / THE INFORMATION / THE REDUCTION OF PRISONER ANXIETIES IN LIVING AFTER BEING RELEASED IN CHONBURI

TRIEMJAI JARIYASIN : A COMPARISON OF THE EFFECTS OF REALITY GROUP COUNSELING AND THE INFORMATION PROVISION ON THE REDUCTION OF PRISONERS ANXIETIES IN LIFE AFTER BEING RELEASED FROM CHONBURI PRISON.

THESIS ADVISOR : PHAKA BOONRUANG, M.Ed., VINEE CHITCHERTWONG, M.Ed.,
191 P. ISBN 974 – 616 – 738 – 3

The purpose of this research was to compare the effects of reality group counseling and the information on the reduction of the prisoner anxieties in living after being released in Chonburi. The sample was the female drug prisoners who took anxiety in living after being released tests and scores higher than seventy - fifth percentile. Twenty - four prisoners were randomly drawn out and were then randomly assigned into three groups : reality counseling group, information group and controlled group with eight persons in each. The treatments were given ten times in each group, one hour in each time and two times per week. Data collecting procedure were divided into three phases: The pre - test phase, the post - test phase and the follow - up phase. The statistics used in analysing the data was repeated measures analysis of variance : one between – subjects variable and one within – subjects variable.

The research revealed that there was no interaction between the methods of decreasing anxiety in living after being released and the interval of the experiments. The prisoners in reality counseling information group and controlled group after experiment and during the follow – up period had no significantly different anxiety. The prisoners in reality counseling group after experiment and during the follow - up had lower anxiety than before the experiment with statistical significance ($p < .05$). The prisoners in information group after experiment and during the follow - up had lower anxiety than before the experiment with statistical significance ($p < .05$).

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ณ
	ด

บทที่

1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลของผู้ต้องขัง.....	9
ความหมายของความวิตกกังวล.....	9
ประเภทของความวิตกกังวล.....	15
สาเหตุของความวิตกกังวล.....	17
ระดับความวิตกกังวล.....	21
การวัดระดับความวิตกกังวล.....	22
ผลของความวิตกกังวล.....	22
วิธีลดความวิตกกังวล.....	24

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล.....	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังคดีความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ...	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง.....	29
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง...	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม.....	31
จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม.....	33
ความเป็นมาของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง.....	40
เทคนิคพิเศษในการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง.....	54
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง.....	56
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อสนเทศ.....	58
ความหมายของข้อสนเทศ.....	58
คุณสมบัติของข้อสนเทศ.....	58
ประเภทของข้อสนเทศ.....	61
ประโยชน์ของระบบข้อสนเทศ.....	62
ขอบข่ายของการให้ข้อสนเทศ.....	64
กระบวนการให้ข้อสนเทศ.....	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อสนเทศ.....	65
3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	68
ประชากร.....	68
กลุ่มตัวอย่าง.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	69
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	69
การดำเนินการทดลอง.....	72
วิธีดำเนินการทดลอง.....	73
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	94
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	94
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	95
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	95
การดำเนินการทดลอง.....	96
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
การอภิปรายผล.....	99
ข้อเสนอแนะ.....	108
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	108
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	108
บรรณานุกรม.....	109
ภาคผนวก.....	120
ภาคผนวก ก.....	121
ภาคผนวก ข.....	125
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	191

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 คณะแผนความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะต่าง ๆ ของผู้ต้องขังกลุ่มให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มการให้ข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุม.....	78
2 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของผู้ต้องขังที่ได้รับคำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง การให้ข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุม.....	79
3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลอง.....	85
4 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง.....	86
5 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง.....	87
6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล.....	87
7 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล.....	88

- 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลัง
 พันโทะเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ
 ติดตามผลของผู้ต้องขังหญิงกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความ
 จริง ด้วยวิธีการทดสอบของนิวแมน – คูลส์..... 89
- 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรง
 ชีวิตภายหลังพันโทะของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะ ในระยะก่อนการ
 ทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล..... 90
- 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลัง
 พันโทะเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ
 ติดตามผลของผู้ต้องขังหญิงกลุ่มได้รับข้อเสนอแนะ ด้วยวิธีนิวแมน -
 คูลส์..... 91
- 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรง
 ชีวิตภายหลังพันโทะของผู้ต้องขังหญิงกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง
 ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล..... 92
- 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลัง
 พันโทะเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ
 ติดตามผลของผู้ต้องขังหญิงกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีการทดสอบของนิวแมน -
 คูลส์..... 93

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนภูมิแสดงวงจรความวิตกกังวล.....	10
2 แผนภูมิแสดงรูปแบบของความวิตกกังวลในภาวะปกติ.....	17
3 ภาพแสดงแบบแผนการทดลอง 2 องค์ประกอบ แบบวัดซ้ำ 1 องค์ประกอบ.....	73
4 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อเสนอเทศ และกลุ่มควบคุมในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง.....	80
5 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงกลุ่ม กลุ่มได้รับข้อเสนอเทศ และกลุ่มควบคุมในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง.	81
6 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษเป็นรายคู่ ของผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มการให้ข้อเสนอเทศ และกลุ่มควบคุมในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง.....	83